

BT

Søk

KOMMENTAR

Meninger | Debatt ▾

[Bli abonnent](#) [LOGG INN](#)

Leder

Skriv innlegg

Bunnen er nådd, Lubna Jaffery

Når alvorlig syke pasienter havner på hospits, er det noe alvorlig galt med systemet.

I dag 11:32

IKKE GOD NOK: Pasienter som er kronisk syke eller ikke har et sted å bo, må også få et tilbud, skriver Christine Lingjærde i Landsforeningen for pårørende innen psykisk helse. 📷 Odd Mehus

Debattinnlegg

Av **Christine Lingjærde**
styreleder i Landsforeningen for pårørende innen psykisk helse – Bergen

ANNONSE

I mange år har vi i Landsforeningen for pårørende innen psykisk helse (LLP) erfart en gradvis svekking av velferd, helsehjelp og omsorg for de svakeste i samfunnet. Liv og helse settes i fare, og nå er bunnen nådd.

Det siste eksemplet er helt ferskt: En pasient med både psykisk og fysisk sykdom ble flyttet fra rehabiliteringssenter til hospits. Uten forvarsel.

Pårørende rykker ut og oppdager sitt familiemedlem i svært dårlig helsetilstand, på et helt uegnet sted. Etter en lang helg uten hjelp, finner pårørende sitt familiemedlem bevisstløst.

Pårørende tilkaller ambulansen, og pasienten fraktes til sykehus. Det viser seg at pasienten, i tillegg til å ha alvorlig lungebetennelse, er blitt sparket og slått bevisstløs av en annen beboer på hospisset. Denne hendelsen er nå klaget inn til Fylkesmannen.

«**En syk pasient** på hospits? Er det mulig?», tenker nok mange. Men den type hendelse har skjedd med økende hyppighet i mange år, med forskjellige alvorsgrader, med eller uten skader eller dødsfall som konsekvens.

Det er en virkelighet de fleste ikke vet om, men som kan ramme oss alle.

Vi befinner oss i en ekstrem situasjon, som blant annet bunner i «samhandlingsreformen» fra 2012. Reformen skulle fremme samhandling mellom helsevesenet og kommunale tjenester. Da ble sykehusopphold forkortet, avdelinger nedlagt, antall stillinger redusert og pasienten skrevet ut til rehabilitering i kommunal regi, med ambulant medisinsk oppfølging.

Reformen finansieres ved at midler flyttes fra helsevesenet til kommunene.

ANNONSE

Da oppsto det tre store feil: Midlene til kommunene ble ikke øremerket, overføringer og endringer skjedde altfor fort, og mange kommuner misforsto naturen og omfanget av de nye oppgavene.

Istedenfor å bygge eller pusse opp boliger, opprette flere bo- og rehabiliteringssteder og samarbeide tett med spesialisttjenesten, fokuserte mange kommuner på informasjon og kurs, forebygging og hjelp i hjemmet.

Det passer for dem som har et hjem, eller en plass i et av de få tilgjengelige bofellesskapene. Det hjelper ikke pasienter som ikke har et sted å bo, eller som bor hos pårørende. Det hjelper heller ikke de alvorlig eller kronisk syke, som trenger tett medisinsk oppfølging.

I tilfeller hvor pasienten ikke er friskmeldt ved utskrivelse, eller ved tilbakefall alene hjemme eller hos familien, kan det få tragiske konsekvenser.

Jeg har en beskjed til Lubna Jaffery, nytt byråd for arbeid, sosial og bolig i Bergen: Rehabilitering og oppfølging utenfor sykehus krever en reell dialog mellom spesialisthelsetjenester og kommunale tjenester, men først og fremst et egnet og stabilt bosted for pasienten.

Publisert 15. november 2019 11:32

Les også

Taushetsplikten må mykes opp overfor foreldre

Slottet i Sandviken

Skammelige kutt rammer psykisk syke på Askøy

Det er ikke sykehusene som skaper fastlegekrisen

Mest lest akkurat nå

I fjor orket ikke Dagfinn Lyngbø tanken på å gjøre nye show. Nå har han ombestemt seg.

Stengte deler av Klostergarasjen på dagen: – Søylene slår sprekker

Debatt: Dagen jeg ble «halal»